

גט

יש אומרים שגט הוא לשון שבר, כדאמרין בירושלמי הני עכברי רשיעי לא דיין דאכלי אלא דגייטי, פירוש לא די להני עכברים שאוכלין אלא שגם שוברים, לכך קראו שטר זה גט מפני שהוא כורת ושובר בין האיש והאשה.

(לבוש הבוץ והארגמן, הלכות גיטין סימן קכה סעיף יא, הרב מרדכי יפה)

ואני שמעתי טעם למה שנקרא גט, משום דאחד האיש ואחד האשה באים להפרד זה מזה כשבאים להתגרש, ובכל התורה כולה כל האותיות נקרבנים אחד אל אחד והיו לאחד' כגון אב בא גד דג וכיוצא לא כן באות גימל וטית שלא נמצא בכל הכ"ד שיהיה תיבה מאות גימל וטית ביחד, וע"כ קראו שמו גט לומר כשם שהשתי אותיות אלו הם מופרדות ואין להם אחדות כן ע"י כתיבת הגט הזה נפרדים הבעל מהאשה והאשה מבעלה.

(קהלות יעקב, מענה לשון ח"ב לשון חכמים אות גימל, רבי ישראל יעקב אלגאזי)

משום שאין בלשון הקודש שום תיבה שתהיינה שתי אותיות אלו רצופות בתוכה, להראות כי נתפרד הזוג כמו שנאמר וכתב לה ספר כריתות.

(דברי אליהו, מסכת גיטין, הגר"א)

ולא באו למעט את כל שאר האותיות, שגם ג' ו-ק' לעולם אינן סמוכות, וכן ס' ו-צ'. ומלבד שלוש זוגות אלו, כל יתר האותיות באות מצורפות, בכיוון אחד לפחות – עפ"י בדיקה במחשב.

(יוסף דעת תחילת חוברת ו)

יש להעיר על ההערה, שאותם שני זוגות הנוספים, הם מאותו מוצא בפה, ג-ק – מאותיות החיך. וס-צ – מהשיניים. והגייתם ביחד אינה נוחה, מה שאין כן האותיות ג-ט, אין שום קשר פונטי בהגייתם. והן האותיות היחידות בצורה זו, שאינן מופיעות ביחד בכתבי הקודש.

(יוסף דעת סוף חוברת ח)

האות ג באה בין ב ל-ד, והאות ט בין ח ל-י. נמצא אותיות גט מפרידות וכורתות את אותיות ביחד.

(יוסף דעת סוף חוברת ח בשם שערי לימוד לגר"מ לוריא)